

Szlak nr 10

Wpisany przez Kulczynski

poniedziałek, 27 lutego 2012 16:06 - Poprawiony poniedziałek, 27 lutego 2012 16:08

Przebieg: Borek – Deszczno – Karnin – Łagodzin – Ulim – Niwica wał

Kolor szlaku: żółty

Długość szlaku: 18,9 km

Łatwy technicznie szlak, pozwala poznać Deszczno i umożliwia dojazd do kąpielisk nad jeziorem Glinik i w Karninie. Pozwala na indywidualny wariant wycieczki Santok (przeprawa promowa) – rezerwat „Santockie Zakole” – Borek – Deszczno PKP.

Sprzed kościoła (0 km) w BORKU (opis wsi – zob. s. 70) jedziemy do drogi asfaltowej, którą przekraczamy i kierujemy się drogą leśną w prawo przez sosnowy las. Mijamy kolejne skrzyżowania leśnych dróg (1,4 km i 2,3 km), po czym opuszczamy las (3,4 km) i aleją drzew liściastych docieramy do skrzyżowania (4,2 km), gdzie skręcamy w lewo. Kolejna aleja doprowadza nas do początku ciągu pieszo-jezdnego (6,2 km) w Deszcznie. Ciągłem tym skręcamy w prawo.

DESZCZNO (Dechsel) jest jedną z najstarszych osad w Pradolinie Toruńsko-Eberswaldzkiej, zasiedloną już w epoce brązu (1800–1700 p.n.e.) przez ludność kultury unietyckiej. Fakt zasiedlenia terenu Deszczna potwierdza znalezisko dwu skarbów zawierających brązowy guz, naramiennik, szpilę, naszyjnik i siekierkę. Ciągłość zamieszkiwania obecnej wsi potwierdzają ślady osady wczesnośredniowiecznej z VIII w., odkryte w wyniku prac badawczych. Jednak pierwsze wzmianki o miejscowości w dokumentach, dotyczą dopiero XIV w. Jadąc w kierunku centrum wsi, mijamy po lewej pomnik w kształcie piastowskiego orła poświęcony pamięci żołnierzy II Armii Wojska Polskiego, których wielu się tu osiedliło. Dojeżdżamy do otoczonego grupą drzew kościoła z 1829 r. (6,9 km) o neobarokowym wystroju wnętrza. W latach 1900–41 pastorem był tu Felix Hobus nazywany „Schliemannem Doliny Warty”. Wielki pasjonat archeologii w wyniku wieloletnich prac badawczych odkrył na polach Deszczna i okolic wiele cennych wykopalisk. W trakcie badań cmentarza z okresu kultury łużyckiej (750–700 r. p.n.e.) odkrył m.in. sławną figurkę kultową zwaną „Bożkiem z Deszczna”. To gliniana figurka antropomorficzna posiadająca cylindryczny korpus pusty w środku. Postać trzyma przed sobą naczynie ofiarne, ma długie szaty i głowę (maskę) zwierzęcia. Replika figurki znajduje się w Muzeum Lubuskim. Pastor pochowany został przed swym kościołem parafialnym. Obok kościoła zobaczymy budynek Urzędu Gminy w Deszcznie.

Przekraczamy drogę nr 3 i kierując się w stronę Glinika, docieramy do przejazdu (7,2 km) kolejowego opodal stacji PKP w Deszcznie. Skręcamy w prawo w polną drogę do pierwszego mostku na kanale Postomskim (Bema) (9,1 km), ponownie w prawo, kolejny mostek. Przy mostku na kanale Deszczniańskim (Rożkowieckim) (10,4 km) rozpoczyna się asfalt. Dotrzemy nim do KARNINA (Kernein) (11,7 km) przed późnoklasycystyczny kościół z 1822 r., wielokrotnie jednak potem przebudowywany i rozbudowywany. Wewnątrz świątyni znajduje się

późnobarokowa drewniana chrzcielnica i zachowany luterański układ wnętrza (empory). Na polach wsi odkryto osadę z epoki neolitu (8000–4500 r. p.n.e.), cmentarzysko ludności kultury łużyckiej (700–40 r. p.n.e.) i jeszcze jedną, nieco późniejszą osadę (50–500 r. n.e.). Dowodzi to, że dzisiejszy Karnin zasiedlony był przez 10 000 lat! Pierwsze zapiski mówiące o wsi pochodzą jednak dopiero z 1252 r., kiedy to wieś należała do cystersów z Paradyża. W 1384 r. Karnin został zniszczony przez landsberskich mieszczan pod dowództwem Titze de Wedela. Spłonął wówczas kościół i dwór cysterski. Rok później mieszczanie landsberscy kupili wieś z dodatkowym obciążeniem płatniczym wobec cystersów w postaci stałej daniny pieprzu. W 1577 r. na polach wsi ubito dwa niedźwiedzie. W 1812 r. ogromny pożar zniszczył dużą część zabudowy wiejskiej. Od 1977 r. stanowi ona administracyjnie część Gorzowa. Sprzed kościoła kierujemy się ku przejściu na torach (zachować należy wzmożoną ostrożność!) i przekraczamy je, po czym docieramy do drogi.

Skręcając w lewo, dojechalibyśmy do kąpieliska nad sztucznym zbiornikiem wodnym w dawnym żwirowisku i do pola namiotowego. My jednak kierujemy się prosto drogą ułożoną z płyt wśród alei topolowej porastającej skraj szosy aż do rozwidlenia (13,5 km). Tu skręcamy i kierując się wzdłuż traktacji kolei, docieramy do skrzyżowania w Łagodzinie (14,1 km).

Przekraczamy tory i podążając drogą asfaltową w lewo, dojeżdżamy do krzyża stalowego na kamiennej podstawie. Jedziemy dalej prosto. Asfalt kończy się (14,7 km) i teraz leśna droga prowadzi nas do toru żużlowego, gdzie czasami spotkać można młodych adeptów sportu żużlowego, trenujących pod okiem byłego mistrza Polski, Bogusława Nowaka. Zaraz za torem znajduje się zadaszona stacja rowerowa (15,7 km) z ławami, stołami i miejscem na ognisko.

Kontynuując jazdę, napotykamy asfalt (16 km) w ULIMIU (Eulam). Drogą asfaltową docieramy do ceglanego neogotyckiego kościoła (16,9 km) z wieżą z 1876 r., ozdobionego pseudowieżyczkami w narożnikach. Za kościołem skręcamy w prawo i przez mostek na Kanale Deszczniańskim (17,1 km), –kierując się drogą polną w stronę Niwicy, docieramy do wału przy grupie dębów, gdzie napotykamy (18,9 km) zielony szlak rowerowy nr 3.